

چهره به چهره

ناجی سرخ

چه کسی تصور می کرد گل صعود پرسپولیس به فینال آسیا با ساق های سیامک نعمتی به ثمر برسد؟ او فصل گذشته یک مهره نیمکت نشین به شمار می رفت و به ندرت زمان زیادی برای بازی به دست می آورد. شاید اگر پنجره نقل و انتقالات باشگاه باز می شد، او در این فصل نیز روی نیمکت قرار می گرفت. نعمتی اما فرصت کافی را برای نمایش استعدادهایش به دست آورد. او در دیدار اول با السد، به عنوان مدافع راست عملکرد بسیار خوبی داشت و در بازی دوم، گل حساس و تعیین کننده بازی را به ثمر رساند.

جانشین مهندس

بشار رسن فصل گذشته برای چند هفته محسن مسلمان را نیمکت نشین کرد اما دوباره به نیمکت برگشت. هر چه زمان بیشتری سپری شد، بشار نیز به آمادگی کامل تری رسید. او در این فصل، بدون رقیب در ترکیب اصلی تیم برانکو قرار گرفت و در این تیم، فوق العاده کار کرد. مرد عراقی که در دیدار رفت ستاره بی چون و چرای تیمش به شمار می رفت، در مسابقه برگشت با استقبال هوادارها و البته هم تیمی ها، دوباره خوش درخشید. او در ورزشگاه بیشتر از هر بازیکن دیگری تشویق شد و در ختکن نیز به خاطر در گذشت مادرش، مورد حمایت همبازی ها قرار گرفت.

شجاعت

در اولین ماه های حضور در پرسپولیس، شجاع بازیکن مطمئنی نبود و اشتباه های نسبتا زیادی مرتکب می شد. شاید اگر پرسپولیس یک مدافع میانی دیگر جذب می کرد، حتی احتمال نشستن شجاع روی نیمکت وجود داشت اما این بازیکن به تدریج با کنترل رفتار هایش در زمین، توانست به یک مدافع کاملا مطمئن تبدیل شود. شجاع در دو مسابقه رفت و برگشت با السد، خارق العاده بود و به خوبی توانست مهاجمان سرشناس تیم حریف را کنترل کند.

و ثابت کرد که می تواند یک دروازه بان قابل اتکا برای روزهای سخت باشد. صعود تاریخی به فینال آسیا برابر السد، بدون درخشش این دروازه بان به دست نمی آمد. او در بازی رفت بارها مانع گل خوردن تیمش شد و در بازی برگشت با دو سیورویایی در هر دو نیمه، تیمش را در بازی تنگه داشت. اگر هر کدام از این توپ ها به تور دروازه رسیده بودند، مسابقه برای پرسپولیس تمام می شد اما ایستادگی بیرانوند، السد را با شکست به خانه فرستاد. برای مدت ها، بیرانوند در ذهن پرسپولیسی ها به عنوان «گلر بدون سبیل» شناخته می شد. دروازه بانی که اهل واکنش های فوق العاده نیست و به سادگی تسلیم مهاجمان حریف می شود. در این چند ماه اما همه ذهنیت ها در مورد بیرانوند تغییر کرده اند. او حالا می تواند گزینه ای جدی برای تبدیل شدن به مرد سال فوتبال آسیا باشد. البته که کیفیت بیرواز ستاره های لژیونر آسیایی بالاتر نیست اما از آن جایی که این عنوان به مهره های شاغل در فوتبال آسیا اهدا می شود، او شانس بسیار بالایی برای انتخاب به عنوان مرد سال آسیا بر خوردار خواهد بود. جایزه ای که سال روایی این دروازه بان را روایی تر خواهد کرد و او را در معرض انتقال به یک تیم بزرگ تر قرار خواهد داد.

گل را بگیرد. بدون تردید، این بهترین و مهم ترین واکنش دوران فوتبال علیرضا بیرانوند بود. یک لحظه سرنوشت ساز در تاریخ پرسپولیس که این باشگاه را یک قدم به هدف بزرگش نزدیک تر کرد. پس از پایان جام جهانی، بیرانوند فاصله زیادی با انتقال به یک باشگاه اروپایی نداشت اما حداقل برای مدتی از تصمیم ترک ناگهانی فوتبال ایران منصرف شد. او هنوز کار بزرگش را در پرسپولیس انجام نداده بود و قصد نداشت قبل از انجام آن کار بزرگ، تیم برانکو را به حال خودش رها کند. حالا به نظر می رسد که این تصمیم، کاملا درست بوده و اثراتش را در کارنامه بازی بیرانوند نیز نشان داده است. حالا همه از سبیل درخشان او برابر ژاوی حرف می زنند و شاید همین رزومه چند ثانیه ای، برای پیوستن به یک تیم بزرگ کافی به نظر برسد. اولین تغییر مهمی که شاید زندگی ورزشی بیرو را دگرگون کرد، دور شدن از حواشی خود ساخته بود. او که زمانی به سادگی با یک مصاحبه برای خودش در دسترس می ساخت و به شدت تحت فشار قرار می گرفت، دیگر به سراغ مصاحبه هایی از این جنس نرفت و اجازه نداد هیچ چیز آرامشش را به هم بزند. او به صورت موازی با برطرف کردن تردیدهای فنی، به لحاظ رفتاری نیز متحول شد

و کم نمک، علیرضا دروازه قرار گرفت و در همان مسابقه اول جام جهانی با مراثش، ثابت کرد که ارزش اعتماد کادر فنی تیم ملی را داشته است. پس از کلین شیت بازی اول، این گلر برابر اسپانیا نیز مطمئن ظاهر شد و باز هم خیال همه هواداران تیم ملی را راحت کرد. اوج شاهکارهای او در روسیه اما با مهار پناستی رونالدو رقم خورد. اتفاقی که در دنیا، برای گلرهای زیادی رخ نداده است. اگر این ضربه پناستی به گل تبدیل می شد، احتمالا پرغال به سادگی تیم ملی را شکست می داد و به عنوان صدر نشین راهی مرحله بعد می شد تا با یک قرعه ساده، مسیر هموارتری داشته باشد. سیوروی و اما مسیر بازی را عوض کرد تا در نهایت پرغال به عنوان تیم دوم از این گروه عبور کند و خیلی زود از جام جهانی کنار برود. علیرضا مدتی بعد از «چطوری کریس» معروفش، قاتل روایی کریستیانو در جام جهانی شد و این بار، مقابل ژاوی و هم تیمی ها ایستادگی کرد. قهرمانی در آسیا، شاید آخرین آرزوی فوتبالی ژاوی هر ناندز باشد اما حتی ضربه سر از چند قدمی دروازه، نتوانست به محقق شدن این آرزو کمک کند. چرا که بیرو، در دست روی خط ایستاده بود تا هر طور که شده، جلوی تبدیل شدن این توپ به

درباره گلری که همه تردیدها را بلعیده است
کابوس کریس، قاتل ژاوی

تا چند ماه قبل، تردیدهای زیادی در مورد علیرضا بیرانوند وجود داشت اما حالا با اختلاف، آماده ترین گلر آسیا به شمار می رود. بیرو در تابستان فرصت داشت تا پرسپولیس را به مقصد یک باشگاه اروپایی ترک کند اما در این باشگاه ماند تا برای قهرمانی در آسیا بجنگد. حالا همه چیز در دست مطابق میل گلر اول قرمزها به شمار می رود. او پس از جام جهانی روایی اش، در فینال آسیا بازی خواهد کرد تا شاید با انتخاب به عنوان مرد سال آسیا، آماده یک انتقال بزرگ و گرانت قیمت شود.

آرپاوری

انتخابش را کرده بود و حالا همه در انتظار تماشای این دروازه بان روی خط دروازه تیم ملی بودند. با وجود همه کنایه ها و ریشخندها، با وجود همه لعنت هایی که به جام جهانی بدون بوفون و با بیرانوند فرستاده شد، با وجود همه شوخی های سبک

طرف دیگر، هیچ کس نمی توانست اشتباه های فردی اش در رقابت های لیگ را نادیده بگیرد. وقتی سیدحسین حسینی از فهرست نهایی تیم ملی خط خورد، شانس بیرو برای پوشیدن پیراهن شماره یک به شکل قابل توجهی افزایش پیدا کرد. کی روش،

فیکس بودن یا نبودن بیرانوند، «مساله» مهم تیم ملی قبل از جام جهانی ۲۰۱۸ به شمار می رفت. او از طرفی، استعدادهای تبدیل شدن به یک گلر بزرگ را داشت اما از

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال